

Misa solemne. El *Kyrie* y el *Gloria* eran de D. Mariano Zuaznabar; el *Sanctus* y el *Agnus* de Gounod; y un *De Profundis* de Santesteban (José). La concurrencia llenaba las naves del templo, y si entre ella habia algunos que asistieran solo por oír á la Sociedad Coral, no vacilamos en afirmar que oraron al oír: tal es la plegaria que aquellas notas encierran; tal el sentimiento con que fueron dichas por el Orfeon.

¡Dios haya acogido en su seno el alma del ilustre Marqués, y conceda á su respetable familia resignacion cristiana!

OTSOA ETA BEORRAK.

Beorrak zebiltzala
belardi batean,
ikusi zuten otso
bal aldamenean;
eta ziralarikan
berataz izutu,
etzuten izuz iges
biderikan artu;
ezpada bildu ziran
guziyak batera,
otsoari arpegi
atzez ematera.
Otsoak ikustez
zirala elkartzen,
eta ziozkatela
atzeak ematen,
bati zion siñu bat
egñaz otsegin,
esanaz nai zubela
arekin itzegin,
belarrira gauza bat
nai ziola esan,
iñork bestek zer gauza

zan jakin etzezan;
zeñi eranzun zion
segiran beorrak,
arrek bi belarriyak
zitubela gorrak
eta obe zubela
berak argana joan,
aituko ziola zer
esan nai zion an,
eta ez izanikan
otsoa aien diñ,
jira ta joanzan senti
zubela tripan miñ.

.
Onek erakusten du
dala chit bearra
chikiyak elkartzea,
au dala indarra;
zenbat balio duben
iñoiz latztasunak,
salbatzeko nor bera
ta bere lagunak.
